Quelle: http://manuscripta.at/?ID=25959
Copyright: Admont, Benediktinerstift

conuertit. Inuocat eum abyssum iudicii. quando mentes sol
licita pensat. qd̃ ñ nulli p innocentiã uitę uident̃ decorati.
qui tamẽ in fine suo rep̃bant̃ p occulta dispensationẽ iudicii.
Tali considãtione eũ pfectus homo die noctuq; semetipsũ oc
cupat. aliqꝫ finẽ considãns semp ad se ipsũ recurrit. diuinqꝫ
iudiciqꝫ abyssum timet. timens humiliat̃. & iam de opibus
suis glãm extrinsecus ñ quirit. s; in supni adiutorii, pteti
one spem suã ponit. Ille, pfecto q̃ sic conuersat̃ unus ex. xii.
dicit̃. quasi dicat̃ unus de pfectis. In sacra aut̃ scriptura q̃n
do unus ponit̃. p hoc simplicis animi uirtus plerũq; designa
tur: Vnde in ꝓncipio libri regũ legit̃. fuit uir unus. Vnus
enim in multos diuidi ñ potest. & ido ñ incongrue unus dicit̃.
qui intentione animi sui ad diuersa ñ deriuat̃. qui in adu
sis & pspis idem pmanet. in pspis ñ erigit̃. in aduersis ñ de
cidit: Vnus ñ est. quẽ nunc supbia inflat. ira pturbat. nunc
uana glã delectat. nunc odiũ & inuidia cont̃, primũ lace
rat. immo duplex magis triplex. multiplex dici potest.
quia cetrũ quaq; diuidit̃. dum singlis quibq; uicis subiacet
non retinet. Legit̃ qui thomas. idest abyssus extat. p occultorũ
iudiciqꝫ considãtionẽ. unus p simplicẽ mentis intentionem.
hinc ex duodecim ẽẽ describit̃, ppt̃ uitę pfectionẽ. Vnde. xii.
aplí sunt electi. ut ex ipsi numeri pfectione dare intelligi.
qd̃ illi p̃ eunctis mortalib̃ summa pfectione ẽẽnt p̃dti. Numer
us iste cõmune q̃d cũ septenario habet. q̃ septiformẽ sei spe
gãm in se continet. nã ex trib̃ & quatuor: septenarii nu
merus consistit. q̃ cisdẽ partib̃ multiplicatus in duodenariũ
surgit. Congrue satis hoc numero. donoꝫ ęclestiũ plenitudo.
& uera uitę exp̃mi ualet pfecto. SEQVIT. Qui dicit̃ didi
mus. Hoc uerbũ dicit̃. pstantis est tẽporis. & iste pstens tempus
ad didimũ ponit̃. quia quãdiu in hac mortali carne uiuit̃.